

อุบัติเหตุลดลงได้...หากทุกฝ่ายร่วมมือกัน

5 นนี้ ลุงเป็นธรรม ได้นำคดีปกครองเกี่ยวกับอุบัติเหตุจากการ ขับขี่รถมาเล่าเป็นอุทาหรณ์เตือนสติแก่ผู้ขับขี่ รวมทั้งเป็นการ ข้ำเตือนให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องคอยดูแลสอดส่อง บำรุงรักษา ถนน ดัดป้ายเตือน ตลอดจนไฟทางให้มีแสงสว่างเพียงพอ เพื่อป้องกัน อุบัติเหตุและความสูญเสียที่ไม่มีใคร อยากให้เกิดขึ้น

เรื่องราวเป็นอย่างไร เชิญ ติดตาม...มูลเหตุของเรื่องนี้เกิดจาก นายเอกได้ขับขีรถจักรยานยนต์เดินทางจากบ้านพักใน จังหวัดหนึ่ง เพื่อไปปฏิบัติงานในอีกจังหวัดหนึ่งตาม ปกติ โดยใช้เส้นทางลัดทางหลวงชนบท เมื่อเดินทาง มาถึงบริเวณที่เกิดเหตุ ซึ่งในขณะนั้นเป็น เวลาากลางคืน ไม่เห็นแสงสว่าง รถ จักรยานยนต์ของนายเอกได้ตกหลุม และล้มลง ทำให้นายเอกได้รับบาดเจ็บสาหัสและรถจักรยานยนต์ เสียหาย

นายเอกเห็นว่าอุบัติเหตุ ดังกล่าวเกิดจากการที่หน่วยงานที่ ดูแลรับผิดชอบถนนสายดังกล่าว ละเลยต่อหน้าที่ ไม่บูรณะและบำรุง รักษาทางหลวงชนบทให้อยู่ใน สภาพที่ใช้งานได้ตามมาตรฐาน ความปลอดภัยในการเดินทาง และ ไม่มีการทำเครื่องหมายเตือนไว้ อัน เป็นการกระทำละเมิดต่อนายเอก นายเอกจึงยื่นฟ้องขอให้ศาลปกครอง

มีคำพิพากษาให้หน่วยงานดังกล่าวชดเชยค่าเสียหาย

คดีนี้มีประเด็นที่ศาลวินิจฉัยว่า หน่วยงานที่มีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบ ถนนสายดังกล่าว ได้กระทำละเมิดต่อนายเอกและต้องรับผิดชอบใช้ ค่าเสียหายให้แก่ นายเอก หรือไม่?

ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า โดยที่ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นที่ยุติว่า การที่นายเอกประสบอุบัติเหตุสืบเนื่องจากถนนมีสภาพชำรุดเป็นหลุม เป็นบ่อ และถนนสายดังกล่าวอยู่ในความรับผิดชอบของกรมทางหลวง ชนบทซึ่งมีหน้าที่จะต้องตรวจตราดูแลรักษาถนนให้อยู่ในสภาพที่สามารถ

ใช้งานได้อย่างปลอดภัย

เมื่อถนนสายดังกล่าวเกิดการชำรุดและยังไม่สามารถ ซ่อมแซมได้ จึงควรต้องมีมาตรการสำหรับความปลอดภัยจากการใช้เส้นทาง ดังกล่าว เพื่อเตือนให้ผู้ที่ต้องสัญจรไปมาใช้ความระมัดระวังในการ สัญจรยิ่งขึ้นด้วย

เมื่อไม่ได้ดำเนินการให้มีมาตรการสำหรับความปลอดภัยในการ ใช้ถนนสายดังกล่าว และเป็นเหตุให้นายเอกประสบอุบัติเหตุจนได้รับ

บาดเจ็บสาหัสและรถเสียหาย จึงถือเป็นการกระทำละเมิดต่อนาย เอก ซึ่งต้องชดเชยค่าสินไหมทดแทนในความเสียหายให้แก่ นายเอก แต่โดยที่นายเอกใช้เส้นทางดังกล่าวเดินทางไปกลับสัปดาห์ละครั้ง เป็นประจำ นายเอกย่อมต้องทราบดีว่าถนนสายนี้ชำรุดเป็นหลุมเป็น

บ่อ ซึ่งอาจเป็นภัยอันตรายแก่

นายเอกได้หากไม่ระมัดระวัง

อีกทั้งนายเอกเลือกที่จะเสี่ยง

ภัยขับขี่รถในเวลากลางคืนที่

ทัศนวิสัยไม่ชัดเจน กรณีจึงเห็นได้ว่านาย

เอกขับขี่รถโดยปราศจากความระมัดระวัง

ซึ่งบุคคลในภาวะเช่นนั้นจะต้องมีตามวิสัย

และเหตุการณ์ ผลแห่งการละเมิดที่เกิดขึ้นดังกล่าว นายเอกจึงมีส่วนก่อให้เกิดความเสียหายอยู่ด้วย

เมื่อพิจารณาโดยอาศัยเหตุการณ์เป็นประมาททั้งของนายเอกและหน่วย

งานแล้ว เห็นควรกำหนดให้หน่วยงานรับผิดชอบในค่าเสียหายของนายเอกจำนวนกึ่งหนึ่งของค่าเสียหายทั้งหมด และให้หน่วยงานปรับปรุงทางหลวง

ชนบทให้เป็นไปตามมาตรฐานความปลอดภัยเท่าที่จะมีงบประมาณในการบำรุงรักษา รวมทั้งให้จัดทำป้ายจราจรประเภทเตือนทางชำรุดให้มีตัวอักษรขนาดใหญ่ ที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจนเป็นระยะ ๆ โดยระยะระยะทางที่จะถึงจุดเกิดเหตุ และต้องมีป้ายดังกล่าวก่อนใกล้ถึงจุดเกิดเหตุด้วย

คดีนี้เป็นแนวทางการปฏิบัติราชการที่ดีสำหรับเจ้าหน้าที่และหน่วยงานต่าง ๆ ที่มีหน้าที่ ในการดูแลรักษาดูแล โดยจะต้อง

ดำเนินการตรวจตราดูแลรักษาดูแลให้อยู่ในสภาพที่สามารถใช้งานได้ตามมาตรฐานความปลอดภัยในการเดินทาง และสำหรับผู้ขับขี่รถยนต์เองนั้นก็ควรปฏิบัติตามกฎจราจร ไม่ขับซัดด้วยความเร็วเกินอัตราที่กำหนด เมาไม่ขับ รวมทั้งต้องมีสติและระมัดระวัง หลีกเลี่ยงการใช้นานในสภาพที่เสี่ยงต่ออุบัติเหตุ เพราะอุบัติเหตุไม่เพียงส่งผลโดยตรงแก่ผู้ประสบภัยและครอบครัวเท่านั้น ยังอาจกระทบในเรื่องงบประมาณการดูแลรักษาพยาบาลของรัฐ ตลอดจนภาพลักษณ์ของประเทศด้านความปลอดภัยในการเดินทางด้วย

การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในทางที่ถูกต้องไปพร้อม ๆ กันทุกฝ่าย ช่วยให้ทุกชีวิตห่างไกลจากอุบัติเหตุได้ครับ !! (รายละเอียดของคดีอ่านได้ในคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.832/2560 และสามารถสืบค้นบทความอื่น ๆ ย้อนหลังได้ที่ www.admincourt.go.th เมนูวิชาการ เมนูข้อกฎหมายจากคดีปกครอง)

ลุงเป้ธรรม

Call Center 1355

www.admincourt.go.th

รู้ทัน...กฎหมายเรียกร้อง 'เหตุละเมิด'

ตาม "ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์" นั้น มาตรา 223 วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ถ้าฝ่ายผู้เสียหายได้มีส่วนทำความผิดอย่างใดอย่างหนึ่งก่อให้เกิดความเสียหายด้วยซ้ำ ท่านว่านั้นอันจะต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ฝ่ายผู้เสียหายมากน้อยเพียงใดนั้นต้องอาศัยพฤติการณ์เป็นประมาท ข้อสำคัญก็คือว่าความเสียหายนั้นได้เกิดขึ้นเพราะฝ่ายไหนเป็นผู้ก่อขึ้นหรือมากกว่ากันเพียงไร

มาตรา 420 บัญญัติว่า ผู้ใดจงใจหรือประมาทเลินเล่อ ทำต่อบุคคลอื่นโดยผิดกฎหมายให้เขาเสียหายถึงแก่ชีวิตก็ดี แก่ร่างกายก็ดี อนามัยก็ดี เสรีภาพก็ดี ทรัพย์สินหรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดก็ดี ท่านว่าผู้นั้นทำละเมิดจำต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อการนั้น

มาตรา 438 วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ค่าสินไหมทดแทนจะพึงใช้โดยสถานใดเพียงใดนั้นให้ศาลวินิจฉัยตามควรแก่พฤติการณ์และความร้ายแรงแห่งละเมิด

มาตรา 442 บัญญัติว่า ถ้าความเสียหายได้เกิดขึ้นเพราะความผิดอย่างหนึ่งอย่างใดของผู้ต้องเสียหายประกอบด้วยซ้ำ ท่านให้นับทบบัญญัติแห่งมาตรา 223 มาใช้บังคับ โดยอนุโลม

อุบัติเหตุ?!? เหตุแห่งความสูญเสีย

เมื่อเอ่ยถึง “อุบัติเหตุ” ก็มักจะให้นึกถึงคำว่า “ความสูญเสีย” ตามมา เพราะไม่ว่าจะเป็นอุบัติเหตุเล็ก หรือใหญ่ก็มักจะก่อให้เกิดความเสียหายไม่ว่าต่อทรัพย์สิน ร่างกาย และในกรณีที่รุนแรงก็อาจถึงเสียชีวิต

และแม้อุบัติเหตุจะเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยมิอาจคาดการณ์หรือมิได้ตั้งใจให้เกิด รวมทั้งไม่มีสิ่งบอกเหตุล่วงหน้าว่าจะเกิดขึ้นเมื่อใดก็ตาม แต่ **ลุงเป็นธรรม** เชื่อว่าเราสามารถป้องกัน หลีกเลี่ยง หรือลดความรุนแรงของอุบัติเหตุที่จะเกิดขึ้นได้ ด้วยความร่วมมือของทุกฝ่าย ทั้งผู้ขับขี่เองที่ต้องปฏิบัติตามกฎจราจร มีสติระมัดระวังในการขับขี่ มีน้ำใจบนท้องถนน รวมถึงตำรวจจราจรซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายจราจร ตลอดจนหน่วยงานของรัฐซึ่งมีหน้าที่ดูแลรักษาดูแลให้ขับขี่ได้อย่างปลอดภัยด้วย

จากอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นตามท้องถนน เราจะพบว่า สาเหตุหลัก ๆ นอกจากการที่ผู้ขับขี่ไม่ปฏิบัติตามกฎจราจร ใช้ความเร็วเกินอัตราที่กฎหมายกำหนด หรือขับขี่ขณะเมาสุราแล้ว การขาดการบำรุงดูแลรักษาดูแลรถจนไฟทางให้อยู่ในสภาพดีพร้อมใช้งานก็เป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ไม่ควรมองข้าม เนื่องจากทำให้เกิดอุบัติเหตุได้เช่นกัน และมีหลาย ๆ กรณีที่ผู้เสียหายนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครอง เพื่อยขอให้หน่วยงานของรัฐชดเชยค่าเสียหายจากการกระทำ

ละเมิด อันเกิดจากการละเลยไม่ดูแลรักษาดูแลให้สามารถขับขี่ได้อย่างปลอดภัย รวมทั้งไม่ได้ติดตั้งสัญญาณหรือป้ายเตือนเพื่อป้องกันเหตุในกรณีที่ถนนชำรุด หรือกรณีมีการซ่อมแซมหรืออยู่ระหว่างการสร้างถนน

เช่น กรณีการฟ้องขอให้หน่วยงานของรัฐชดเชยค่าเสียหาย อันเกิดจากการขุดลอกผิวถนน เป็นหลุมขนาดใหญ่แต่ไม่ได้ติดตั้งป้ายเตือน สัญญาณไฟ หรืออุปกรณ์ใด ๆ อย่างเพียงพอ จนเป็นเหตุให้ ผู้ฟ้องคดีขับรถตกหลุมกระเด็นไปชนกับรถฝั่งตรงข้ามได้รับบาดเจ็บและรถเสียหาย (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 1009/2560) หรือกรณีที่ผู้ฟ้องคดีขับรถจักรยานยนต์ไปตามถนนลาดยางและประสบอุบัติเหตุ ตกหลุม ทำให้ได้รับบาดเจ็บสาหัสและรถจักรยานยนต์เสียหาย (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.754/2560) จึงเรียกร้องให้หน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบดูแลถนนสายดังกล่าวชดเชยค่าเสียหาย ซึ่งทั้งสองกรณีดังกล่าว ศาลปกครองได้พิพากษาให้หน่วยงานมีความรับผิดชอบในความเสียหายที่เกิดขึ้น

อย่างไรก็ตาม... เราก็ยังเห็นข่าวทำนองดังกล่าวเกิดขึ้นอยู่เนือง ๆ ดังเช่นกรณีข่าวของสามสาวจังหวัดชลบุรีที่ขับรถจักรยานยนต์ตกหลุมขนาดใหญ่ได้รับบาดเจ็บสาหัสไปเมื่อหลายวันก่อน รวมถึงคดีที่ลุงเป็นธรรมจะนำมาเล่าต่อไป